

طراحی اقامتگاه گردشگری با رویکرد معماری اکوتک

نویسنده فاطمه احراری دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد بیرجند

رایانامه naziahrari@yahoo.com

چکیده

در معماری معاصر، تغییراتی که با توجه به معیارهای زیست اقلیمی و پایداری پدید می‌آیند، هر روز اهمیت بیشتری می‌یابند. سخن از پایداری در معماری را می‌توان به تصور و طراحی ساخت و سازهای آینده تعبیر کرد، آن هم نه تنها با پایداری فیزیکی ساختمان، بلکه با پایداری و حفظ این سیاره و منابع انرژی آن. به این ترتیب اینگونه به نظر می‌رسد که می‌توان پایداری را بر طبق الگویی تصور کرد که در آن منابع و مصالح در دسترس، بیش از هدر دادن یا نادیده گرفتن شان، با کارایی بیشتری به کار گرفته شوند. به طور خلاصه منظور از اکولوژی یا بوم‌شناسی ساختمان این است که بر قابلیت ساختمان برای تلفیق عوامل محیطی و جوی، و تبدیل آنها به صورت کیفیت‌های فضایی و آسایش و فرم، تمرکز گردد. هدف از معماری اکو-تک (اکولوژی + تکنولوژی) علاوه بر استفاده حداکثر از عوامل طبیعی و محیطی به همراه فن‌آوری روز، بالابردن سطح کیفیت زندگی برای آیندگان. اصل طراحی در معماری اکوتک بر این اصل استوار است که ساختمان جزئی کوچک از طبیعت پیرامونی است و باید به عنوان بخشی از اکوسیستم عمل کند و در چرخه حیات قرار گیرد. معماری اکوتک طراحی است که مردم و لذا کیفیت فضاهای داخلی ساختمان اهمیت ویژه‌ای می‌یابند. این مقاله به روش توصیفی تحلیلی با استفاده از مطالعات اسنادی کتابخانه‌ای می‌باشد. تلاش شده با بکاربردن معماری پایدار تاثیر و جایگاه آن را در معماری اکوتک بیان کرد. که معماری پایدار در این مورد خود نوعی تکنولوژی خاص باشد. از یافته‌های مقاله میزان تاثیر توسعه پایدار بر طبیعت و معماری سبز است.

واژه‌های کلیدی: معماری اکوتک، معماری پایدار، اقامتگاه، توریسم